

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXVIII.

Únor 2022

Draží čtenáři!

Ostré poryvy větru ukončily první měsíc letošního roku. Člověk by si přál, aby přivál čerstvý a zdravý čas, nezatížený všelijakou karanténou a obavou, zda budu nemocen nebo mě to mine. Nyní zasvitly hromničky, aby nám připomněly, že Bůh se stal člověkem. Maria s Josefem přicházejí do chrámu představit podle zákona dítě, a přinést oběť Hospodinu. Snad je to výzva i pro nás, abychom přicházeli před Boží tvář a představili svoje plány a touhy a prosili o jeho požehnání.

Možná jsme již zaznamenali, že nám přibylo trošku světla, ale inverze nám krade radost, abychom se z toho radovali. Jestli je počasí obrazem doby ve které žijeme, pak je dost bláznivá. Hledáme ostrůvky, kde bychom spočinuli, hledáme zázemí, kde můžeme vydechnout.

Nadějí je sám Kristus, ten ať se ujme všech našich obav. Kéž pronikne do našeho srdce jeho: „Nebojte se!“ Myslím, že po nás nechce dokonalost viděnou lidskýma očima, ale důvěru v jeho prozívatelnost, otevřenost pro jeho vedení. A jen mezi námi, dokonalí jsme, protože nás Bůh stvořil. Jen k dovednostem a některému umu, člověk musí také pomoci. A je vidět, že Bůh žehná, protože je až neskutečné, co s Boží milostí může člověk vytvořit nebo odhalit. Bohužel i zneužít.

Bylo by fajn, kdyby byl únor bílý a hlavně, aby pak nebylo sucho nebo jiné nepříjemnosti počasí, které se citelně dotýkají člověka a jeho základních jistot. Větru ani dešti neporučíme, ale nemůžeme něco, alespoň v mezilidských vztazích, přeci jenom udělat? Suchopár vztahů, povodně emocí, vichřice vzteku... Hledejme cesty k setkání a usmíření. Ať nám Bůh také na této cestě žehná!

Váš Filip

ÚNOR VE FARNOSTI

Pro aktuální informace sledujte, prosím, nástěnku a ohlášky.

Zájemcům o **kurz vnitřní modlitby podle sv. Terezie** je naše skupinka otevřená a začínáme 1× za 14 dní od 29. ledna 2022 v 15.00 hodin u P. Marie Sněžné. Informace a přihlášky: malaterezie@seznam.cz, u Marušky Myslílové nebo Marušky Beďačové.

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se bude konat v neděli 6. února (beze mše). Začátek ve 14.30 hodin v kapli sv. Michala. Ve 14.00 hodin možnost společné modlitby růžence.

Masopust

Masopustní pondělí 28. února, masopustní úterý 1. března – ještě nevíme, jak to bude s oslavami, průběžně budeme informovat na webu a sociálních sítích.

Scholka

Scholka od PMS stále přijímá nové členy, zkoušky jsou nepravidelné, podle domluvy, při mši svaté zpíváme 1–2× za měsíc. V případě zájmu se nám ozvěte na lenkavi@seznam.cz.

Adorace

Každý všední den i nadále probíhají v Michalské kapli od 9 do 12 hodin adorace před nejsvětější svátostí. Přidat se může každý z vás individuálně, a pokud by nám někdo chtěl pomoci jako adorační služba, ozvěte se, prosím, farní asistentce Zuzaně Rebcové na tel. 723 955 524, případně e-mail: rebcova.zuzana@gmail.com.

Recept

Ovesné sušenky s banány a čokoládou – zdravá sladkost do času v mezidobí...

Suroviny na dva plechy:

Ovesné vločky 120 g, špaldová mouka 160 g, banány zralé 4 ks, med 120 g, citrónová šťáva 1 lžíce, arašídové máslo 70 g, kokosový olej 50 g, jedlá soda 1 čajová lžička 5 g, vanilkový extrakt 5 g, čokoláda hořká s vyšším obsahem kaka 100 g.

Postup:

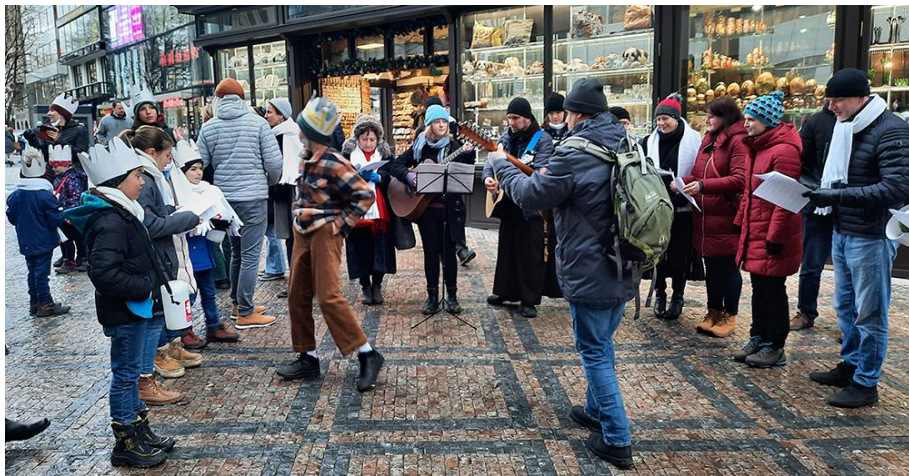
Troubu předehřejeme na 160 °C. Nejdříve si vidličkou umačkáme banány na hladkou kaši a pokapeme citrónovou šťávou, přidáme med, vanilkový extrakt, arašídové máslo i kokosový olej a důkladně vše promícháme. Přisypeme mouku, jedlou sodu, ovesné vločky a na malé kousky nasekanou čokoládu. Vše spojíme dohromady. Na plech vyložený pečicím papírem nandáme vrchovatou lžící těsta a vytvoříme placku. Dáme péct na 15–20 minut dozlatova. Teplé sušenky dáme na mřížku vychladnout. V uzavřené nádobě v lednici je můžeme skladovat i několik dní.

Dobrou chuť!

OHLÉDNUTÍ

Tříkrálové koledování

V neděli 9. ledna proběhlo po dětské mši svaté naše každoroční tříkrálové koledování. Koledníků – dospělých i dětí – se sešlo okolo dvaceti, na kytary nás doprovázeli tři báječní muzikanti – otec a dcera Štěpančíkovi a bratr Jeremiáš OFM. Celý soubor koled jsme přezpívali třikrát, před kostelem, na Václavském náměstí a na Můstku, děti běhaly s kasičkami, lidé se usmívali a štědře je obdarovávali. Jeden pán, který byl nečekaně zastaven našimi koledníky třikrát, dokonce při každém zastavení zvýšil dar a koledníky nepřestal podporovat. Nikdy to nevzdávej – nabádal děti! 😊 Po plodném dopoledni nás zmrzlé koledníky pozvali na oběd do vyhřátého refektáře bratří františkáni s paní kuchařkou Simonou, a tak byla naše koleda zakončena stylově a ke spokojenosti všech zúčastněných. Snad její výdělek přispěje k dobrému charitnímu dílu!

Tříkrálový koncert u PMS

Dlouhou dobu jsem se u PMS aktivně zapojovala do Tříkrálové sbírky. V posledních letech pořádám pro farnost pouze Tříkrálový koncert.

Hosté přicházející na koncert dobrovolně přispívají do kasiček, které putují na účely sbírky. I letos tak byl tento koncert 9. 1. 2022 přímo na závěr vánočního období. Dobrovolníci tak tímto přispěli do dvou plných kasiček.

Ráda bych chtěla poděkovat všem účinkujícím, sbormistrům: Hostivického pěveckého souboru a Josefa Vycpálka. Dále děkuji dobrovolníkům, kteří mi pomáhali v zajištění, všem kteří přišli, otevřeli svá srdce a akci podpořili. V neposlední řadě poděkování patří také bratru Angelovi, který s velkým nasazením pomáhal při technickém chodu koncertu.

Všem patří můj velký dík!

Helena Podlahová

Ekumenická bohoslužba 18. 1. 2022

Od dob, kdy náš bratr Petr Alkantara Houška sloužil na Vinohradech, se pořádá v našem kostele Panny Marie Sněžné ekumenické setkání a modlitba pastorů z Prahy 2. Milou tradici drží na nohou hlavně bratři z husitské církve (Daniel Majer a Filip Sedlák) a díky jejich nasazení se každoročně v době týdne modliteb za jednotu křesťanů i u nás uspořádá bohoslužba. Loňský ročník jsme z pandemických důvodů vynechali, takže jsme se o to raději sešli letos, i když jsme z hygienických důvodů nemohli pozvat účastníky na přátelské pohoštění.

Námětem letošního roku byli mudrci z východu. Komise složená z východních církví navrhla hezkou liturgii. Museli jsme ji trochu redukovat, protože nikdo z nás neuměl navrhované arabské písničky, a také jsme zrušili centrální aktivitu, kdy jednotliví věřící měli skládat betlémskou hvězdu. Ale i tak texty chval a vyznání, biblická čtení i přímluvné modlitby byly seřazeny v hezky uspořádaném provedení a vtáhly do mnohem větší hloubky, než při přípravné četbě slibovaly. Vrcholem letošní bohoslužby bylo bezpochyby kázání Jana Macka z Církve Bratrské. Po skončení jsme s pastory ještě šli na malé posezení na faru. Zpočátku se hovor udržoval ve formálních zdvořilostních mezích, ale následně už velmi přátelská atmosféra inspirovala bratra Filipa k tomu, že pozval přítomné do Hájku. To se setkalo s velkou přízní a tak jsme si spontánně naplánovali příští setkání ekumeny už na květen na naše loretánské poutní místo.

br. Bonaventura

*Michael Balcar (CASD), Jan Macek (CB), Daniel Majer (CČSH), Filip Sedlák (CČSH)
Filip (OFM), Zdeněk Šorm (ČCE), Jana Křížová (ECM), Gabriel (OFM), Bonaventura (OFM)*

Foto: Markéta Čerminová

Kázání Mgr. Jana Macka z Církve bratrské

Kde hledat naději?

„Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“

Úvod

Před Vánoci manželka přivolala našeho malého synka k oknu, aby mu ukázala měsíc. Syn si ho chvíli fascinovaně prohlížel, a pak se zeptal: „Ty jsi ho zapla, mami? Máš ovladač? Na mobilu?“ A už natahoval ručku, že ho chce zkusit vypnout a zapnout. Došel k závěru, že se jedná o žárovku, podobné lampičce u jeho postele. Od toho večera je měsíc pravidelným tématem jeho úvah a přemýšlení: odkud se bere a jak to, že mizí, kdo ho ovládá. Pro městské dítě technického věku je těžké pochopit, že existuje světlo bez spínače, které nerozsvěcí a ani nemůže rozsvítit žádný člověk. Že máme na nebi světlo, které svítí bez našeho lidského přičinění.

Podobně překvapivé to je s Betlémskou hvězdou. Představuje naději, která se světu rozsvítila v Ježiši Kristu. Koho by napadlo, že naději si nezapneme stisknutím vypínače? Koho by napadlo, hledat naději mimo dosah svých vlastních schopností a mimo svou vlastní vůli? Jak nečekané! O to víc nás pak překvapí, že příkladem následování této naděje jsou pohanští mudrci. Vždyť kdo jiný by měl být skeptický k řeči nebes? Přesto přichází, aby uznali Boží vládu, a tak i pro sebe přijali naději, kterou světu dává.

Cesta mudrců za nadějí

Pojďme společně projít s mudrci jejich cestu ke Kristu. Hledat s nimi naději.

Mudrci nebyli židé, byli pohané, proto bychom nečekali, že budou pátrat po židovském králi. Natož aby se mu přišli poklonit. Vždyť v biblických příbězích jsou pohané obvykle líčeni jako ti, kdo se staví proti Bohu nebo sami touží zasednout na Boží trůn, jako třeba ve známém příběhu o babylonské věži. Mudrci by měli být skeptiky a věřit více v sama sebe než v zázračná znamení. A přesto to jsou právě pohané, kdo přichází hledat naději, která nepochází z tohoto světa.

Na své cestě se mudrci nechali vést hvězdou, byť pro ně zatím byla velmi nezřetelná. Ještě nevěděli, co všechno se skrývá za světélkem, které je vedlo k cíli jako maják. Když ale zahlédli znamení, nemohli zůstat sedět, světlo hvězdy je zvedlo ze židle.

Nevěděli o něm mnoho, ale věděli dost. Hledali právě narozeného židovského krále. A chtěli se mu poklonit. Z hvězdných konstelací bylo zřejmé, že má smysl vážit cestu. Dávka naděje, kterou nový král přináší, za to stojí. Je třeba uznat jeho vládu a přijmout ji! Tak nějak definovali cíl své cesty.

Vstoupili do Jeruzaléma. Šli přímočaře, lidským způsobem. Čekali Boha mezi mocnými, bohatými a učenými, uprostřed dění.

Jejich bezelstná touha narazila v Jeruzalémě na realitu světa. Nejspíš ani netušili, jaký rozruch vyvolá zpráva o naději, kterou přinesli. Jak zamává právě s těmi, kdo by se z ní měli první radovat. Vždyť právě ti, kdo měli žít svůj život z napjatého očekávání, jak a kdy Hospodin promluví, byli zprávou vyděšeni, začali se bát o svůj trůn a své postavení, nebo o svůj klid. Herodes pak čistých úmyslů mudrců zneužil, lstivě je instruoval a manipuloval.

Přesto uprostřed lži a temnoty získali mudrci informace, které potřebovali. Dávná slova proroků jim pomohla rozpoznat, kde naleznou cíl svého hledání. Teprve díky Písmu mohli pochopit řeč nebes. Lidský rozum sám je nemohl k cíli dovést.

A tak konečně přišli do Betléma a našli dítě. Ježíše Krista. Božího Syna. Pravé světlo světa. Skutečný maják lidských životů. Světlo, které přišlo na svět, aby přineslo naději do jeho tmy a zmatků. Aby bylo s lidmi.

Zaradovali se, klaněli se a obětovali dary. Stručně popsáno, ale tak vypadá reakce na dlouho hledanou naději – radost, kterou člověk dostane do života, když ji nalezne. Přijetí jejího výsadního místa ve svém životě. A nová orientace, kdy nalezené naději přináší člověk své úsilí, svůj čas, peníze, ale především svou lásku.

Nakonec se mudrci vydali zpět na cestu domů. Ve snu byli posláni jinou cestou, aby se vyhnuli zrádnému Herodovi. Obyčejnou objížďkou si Bůh sám ochránil, aby světlo, které rozsvítil, naplnilo svůj úkol.

Naděje v Bohu s námi v dnešní době

V krátkém příběhu je toho ukryto mnoho. Jen k té hvězdě a naději. Dnešní doba ji potřebuje.

Žijeme v křehkém a nejistém světě, v nejisté době, plné různých ohrožení. Máme za sebou už dva roky pandemie. Naše schopnost a vůle vztahy tvořit jsou už dvacet čtyři měsíců nebývale zkoušeny. Všichni dobře známe tu řadu obtíží, které pandemie přinesla. Mnohé jsme si sami prožili my nebo lidé v našem okolí – izolaci, samotu, obavu ze setkání, z druhých lidí, zvažování hodnoty lidského života, společenskou neshodu nad zaváděnými opatřeními, vztahu k očkování atd. Ruku v ruce s pokračující pandemií přichází i ekonomické ohrožení – stoupající inflace, zdražování, zchudnutí po časech blahobytu. Dalším velkým tématem, které dominuje politice posledních dnů a týdnů, je chřestění zbraněmi na rusko-ukrajinských hranicích, v Kazachstánu... Všechny tyto okolnosti ohrožují naše vztahy – chudnutí může vést ke strachu o práci a obživu a konfliktům třeba i v rodinách – co si

můžeme dovolit, co je prioritou? Nevím, zda k válce dojde, ale už mnohokrát jsme si ověřili, jak třaskavé politické téma štěpí i naše domácnosti.

Uprostřed ohrožení se daří zlu. Herodes se cítil ohrožený na své moci a uchýlil se ke lsti a vraždám. My můžeme snadno podlehnout apatii a lhostejnosti, nesnášenlivosti, závisti...

Kde v takové době hledat pevnou naději? Pokusy nalézt ji sama v sobě, ve své výdrž, pracovitosti, v síle svého morálního úsudku, našem rozumu, vlastní vůli, mají omezený dosah. Stejně jako nás mohou zklamat nebo svést na scestí druzí lidé, kterým dáme svou důvěru.

Evangelijní texty mluví o naději, která vždy přichází z ruky Boží. Nenalezneme ji v nás ani v druhých lidech. To totiž jeho ruka rozsvítla hvězdu, která přivedla mudrce do Betléma. Ona darovala světu Ježíše a ona vedla mudrce objížďkou, aby Kristus mohl vyrůst, být s lidmi a nakonec dokončit svůj úkol, zemřít za hříchy světa, porazit zlo a přinést naději věčného života, naději, že s námi je po všechny dny.

Když v křehké době plné ohrožení, vidíme světlo naděje – Boží lásku a máme vědomí, že je Bůh s námi i v těžkých časech, získáváme hlubokou radost do našich životů. Posílí nás na naší cestě. Dodá chuť a vůli pro naše kroky.

Když v křehké době ohrožené zlem, kdy i my jsme ohroženi hříchem, máme dobrou naději a víme, před kým se skláníme, za jakým světlem jdeme, máme dobré vybavení do těžkých chvil. Vědomí, že naším pánem je milující a dobrý Bůh, nás může provést těžkými zápasy našich životů, uchránit nás od přešlapů a zbytečných pádů, ukázat cestu, když nevíme kudy kam, zorientovat nás, když se ztratíme.

Nakonec v křehké době plné ohrožení, je dobré když víme do které naděje investovat. Přinášet Bohu dary, obětovat své síly, čas a energii, sloužit po Kristově vzoru láskou k bližním, ukazovat na Krista, ukazovat na tu naději, kterou my jsme našli, to vše se může stát způsobem, jak předávat světlo dál, jak se podílet na díle, ke kterému nás Bůh povolal, jak přispět svou troškou k proměně světa, k růstu Božího království.

Závěr

Sviťme tedy. Jistě je ve světě mnoho hledačů, podobných mudrcům, kteří budou mile překvapeni, že světlo naděje nemusí rozsvěcet vlastními silami, že už dávno svítí.

DESET PŘEKVAPENÍ PŘI ADORACI (1.)

Eucharistie je podle katolického katechismu zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. Najít si čas na adoraci nebývá vždy snadné. Pokud se nám to podaří, pak pravidelná adorace může mít překvapující důsledky.

V několika pokračováních vás seznámíme s „desaterem“ pozitivních dojmů a hlubokých proměn, které nás mohou velmi změnit a učinit náš vnitřní život krásnějším.

Rozvine se váš smysl pro úžas a údiv

Rino Peroni: Landscape

Atmosféře ticha v kapli nebo kostele, vůni kadidla a nádheře monstrance se nic nevyrovná a všechno dohromady nám to má pomoci pochopit podstatu adorace. Jsme skutečně před Ježíšem Kristem, jeho tělem, krví, duší a božstvím. Čím více se noříme do tohoto ticha před Nejsvětější Svátostí, tím více si uvědomujeme, že naši reakcí může být jedině údiv a úžas nad velikostí našeho Boha.

K ZAMYŠLENÍ

Chiara Amirante, narozená 1966, byla v mládí formována v Hnutí fokoláre, ale po těžké nemoci objevila své vlastní povolání – žít naplno evangelium a ruku v ruce s Ježíšem „sestupovat do pekel“ zoufalých mladých lidí, přinášet jim naději a radost ze Vzkříšeného. Své poslání začínala v Římě v devadesátých letech minulého století jako neznámá dívka chatrného zdraví a zcela bez prostředků. Dnes má jí založená komunita Nové horizonty tisíce příznivců a dobrovolníků v Itálii i v zahraničí. Je poradkyní papežských rad pro migranty a pro evangelizaci i autorkou řady knih.

Budiž radost! A budiž neustále!

Ano, protože to je ta úžasná novina, již nám přišel skrze své Slovo zvěstovat ten, který je Láska: jsme povoláni k radosti, jsme povoláni k tomu, abychom žili život v plnosti!!!

V evangeliu se nachází úryvek, který mně zasáhl jako blesk: „Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná. To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás“ (Jan 15, 9–12; ČEP). Sám Pán stvoření, který nejlépe zná hlubiny našich srdcí, přišel, aby přebýval mezi námi. Přišel, aby nám daroval svou vlastní radost („*aby moje radost byla ve vás!*“) a dal nám klíč k tomu, abychom z ní naplno žili.

Evangelium si nepouštíme moc k tělu, nenecháme se jím příliš naviklat. V hloubi duše nevěříme, že *Kristus je cesta, pravda a život* a že je schopen naplnit ty nejhlubší potřeby naší duše. Nebereme moc vážně Jeho slova, která přinášejí světlo, a nesnažíme se podle nich žít. Myslíme si, že stačí věřit, že Bůh je, namísto abychom uskutečňovali Boží slovo..., které nám Pán života daroval právě proto, abychom mohli žít v plnosti.

Je poměrně snadné mít vztek na společnost, na různé situace i na druhé lidi, a tím si zdůvodňovat, proč můj život není šťastný. Mnohem těžší je uznat, že **naše štěstí závisí na nás**. Záleží na tom, jak moc se vynasnažíme, abychom objevili úžasný potenciál našeho ducha a umožnili mu zazářit.

Nespadni do pasti! Nedovol sobě ani nikomu jinému, aby tě uvěznil do nějakého soudu nebo ti „přišil“ nějakou povrchní nálepku. Tvé nedostatky, dokonce ani tvá špatná rozhodnutí z minulosti či nálepky, které ti druzí dávají, aby tebou mohli manipulovat, nikdy plně nevystihnou, kým skutečně jsi! Jsi někdo mnohem větší. Jsi úžasný Boží zázrak!

Jsme stvořeni k Božimu obrazu a podobě! Právě duchovní rozměr odlišuje muže a ženu od všech jiných tvorů. Máme ducha a duši. A pokud platí, že jsme stvořeni k obrazu a podobě Boží, v naší duši je úžasný potenciál: Jde jen o to, abychom ho objevili. Objev tu božskou jiskru, která je v tobě, a celým svým srdcem i všemi silami usiluj o to, aby mohla zazářit v celé své plnosti!

Důležité není to, kým jsi byl v minulosti, ani jen to, kým by ses mohl stát v budoucnosti. Nejdůležitější je to, kým se rozhodneš být právě teď. Chceš-li skutečně objevit svou krásu, nádherný potenciál, který je v tobě, je naprosto zásadní, aby ses smířil se svou slabostí a křehkostí.

Dokud se budeš snažit svalovat vinu na druhé za to, co ve tvém životě nefunguje, nikdy nebudeš šťastným člověkem. Jestliže přesvědčíš sám sebe, že za tvou špatnou situaci mohou ti druzí a ty ji nemůžeš ovlivnit, budeš mít výmluvu, že nemůžeš udělat nic, aby se věci hýbaly k lepšímu.

Myslím si, že náš pocit štěstí a spokojenosti nezávisí až tak na dramatických situacích, které prožíváme, ale spíše na tom, JAK se k nim rozhodneme stavět.

Otevři znovu své okoralé, zklamané srdce! Dovol, aby ho zasáhl paprsek Boží lásky! V jeho světle můžeš znovu objevit tajemství krásy, které se ukrývá v tobě i v duši každého člověka.

Praktická cvičení na závěr kapitoly

- Věříš, že se v tobě ukrývá úžasné tajemství krásy, které je teprve třeba plně objevit?
- Přemýšlel jsi někdy o tom, jaké jsou tvé hlavní dary a schopnosti?
- Děláš něco pro to, aby přinášely ovoce?
- Jaké si myslíš, že jsou tvé hlavní chyby a slabosti? Snažíš se je rozpoznat a pracovat na sobě, nebo je raději skrýváš před sebou samým i před ostatními?
- Udělej si písemný seznam svých dobrých stránek a nedostatků.
- Zeptej se také těch, kteří tě mají rádi a dobře tě znají, jaké jsou tvé nedostatky. Srovnej to, co ti řeknou, s tvým vlastním seznamem.
- Kdykoli jsi kvůli něčemu smutný a našťvaný, snažíš se spíš hledat, kdo za to může, anebo převezeš zodpovědnost za svůj stav a proměníš tu těžkou chvíli v příležitost k růstu?
- Jaké jsou hlavní nálepky a soudy druhých o tobě, které tě znesvobodňují?
- Rozhodni se pro konkrétní kroky, které tě povedou k větší svobodě.
- Jaké jsou tvé nehlubší touhy, tvé nejopravdovější sny? Rozhodni se, že je budeš postupně uvádět ve skutek. Začni s těmi, které jsou snadno dosažitelné, a pokračuj i s těmi náročnějšími.

Zdroj:

Chiara Amirante: Radost, to je kumšt! Paulínky 2021, citováno z 1. kapitoly – Jsi úžasný zázrak, (str. 19–30). Kráceno.

sr. Andrea Hýblová FSP

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: modlitba růžence půl hodiny přede mší sv.

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v úterý 15. 2. v 19.00 hodin.

Tříkrálové koledování (foto: Zuzana Rebcová)

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út (pouze po předchozí domluvě s farářem);

St 14–17.30; Čt 14–15.30; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Redakce Sněženky: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludviková, tel.: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 2. 2022. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 12 Kč. Neprodejně.

Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.